

Előfizetési árak:

Egész évre . . . 10 ft — kr.
Félévre . . . 5 „ — „
Negyedévre . . . 2 „ 50 „
Egy óra . . . — „ 85 „
Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:

PÉCSSETT. Mária-u. 1. sz.
a kir. itélőtábla épületével szemben,
hová az előfizetések és a lap szétküldésére vonatkozó föl-
szólalások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Szerkesztői iroda:

PÉCSSETT, Mária-utca 1. s.
a kir. tábla átellenében.
hová a lap szellemi részé-
illető minden közlemény
int: zendő.

Kéziratot vissza nem adunk

Hirdetéseket

a kiadóhivatal vesz föl

Az első eredmény.

Pécs, 1896. november hó 3

Diadalmámorban uszik országszerte a Bánffy báró pártja, hogy sikerült az ellenzékét pozdorjává összetörnie, nagy kegyesen meghagyva mutatóba egy töredéket, a mely megelőlegszik ellenzéki elvei akadémikus hangoztatásával s így a világ legkényelmesebb ellenzéke, mert sem maga kormányra jutni nem akar, sem kormánybuktatásra nem törekszik, hisz ugy sem ő következnek utána.

A saját pártját pedig oly félelmesen óriási nagy monstrummá növelte, hogy már maga Bánffy, ez a providenciális államférfi is megrémült tőle: szent isten! hogyan fogom én betönni ennek a sok éhes strébernek a száját, hisz ezek annyian vannak, hogy még annak a bizonyos közmondásos husos fazéknak a dimenziói is kicsinyeknek fognak bizonyulni, s ha valamennyinek nem jut elegendő konc farkas óhsége csillapítására, akkor egymásnak rontanak s kész a palotaforradalom.

Mig azonban a minden javak osztogatója így töpreng, addig a várományosok ujjonganak, mert él bennük a szent meggyőződés, hogy a jutalom el nem maradhat azért az éppen nem lélekemelő munkáért, a melyet a kormány szekerének tologatása közben megcselekedtek. Hja! minél piszkosabb a munka, annál jobban kell azt fizetni.

Pedig ha tudná Bánffy báró, hogy nemcsak a megválasztottak száza tartják a markukat holmi zsiros hivatalért, igazgatótanácsosi állásért, vicinálisért, állami szállításért, hanem a választó kortesek ezreinek még éhesebb hada is lesi azt az előléptetést, nemességet, rangot, címet, keresztet, a melyet keservesen megszolgált — nem a mikor elveit megtagadta, mert ez manapság már olyan közönséges dolog, hogy odafönn nem is jön érdemszámba, hanem akkor, amikor keresztül gázolt a tisztességen és becsületen, beállt lélekkufárnak, széttépte a rokoni, sőt a még ennél is erősebb barátság kötelekeit, csak hogy áldozhasson bálványának: kielégíthesse hiúságát vagy pénzvágyát.

Bánffynak csakugyan fölhet a feje, amikor erre a milliányi kielégítendő igényre gondol, mert azzal minden szolnok-dobokai korlátoltsága mellett is tisztában van, hogy ezt az óriási győzelmet, a szabad nemzet eltipratását nem az ő szép szemeiért, sem elveinek magasztossága fölötti önzetlen lelkesedésből cselekedték meg az „illetékes“ és „mérvadó“ körök.

De bekövetkezik nagyhamar a választottak és a kortesek keserű kiábrándulása is, amikor a kormány a támasztott igények kielégítésének lehetetlen voltát belátva, a pártkasszából már kiosztott vérdijra fog utalni s további jutalmazások elől ridegen el fog zárkózni.

A magyarországi választásoknak min-

denki keserű izét fogja érezni, a győzők és legyőzöttek egyaránt: csak egy öröm alapos, a melybe a következmények ürömcseppet nem fognak vegyíteni, s ez Ausztria öröme, mert ebből a választásból egyedül neki lesz soha nem muló haszna.

Köztudomású tény, hogy Bánffy az országgyűlés időelőtti feloszlásához a korona beleegyezését csak úgy tudta kinyerni, hogy kijelentette, mikép a kvótafelelőlést az osztrák igényeknek megfelelőleg az akkori többséggel megszavaztatni nem képes. Vállalkozott tehát, hogy új választások útján csinál oly többséget, a melyből az eddigi kormánypárt függetlenebb elemeit kiszorítva s helyükbe egy mindenre kész szolgálhadat ültetve, a kvótának tetszés szerinti felelőlést keresztülhajtja.

A kormánypárti jelöltek és kortesek iparkodtak ezt körömszakadtáig tagadni, de hazudozásaiukról nagyon hamar lehullott a lepel, mert ime az egész osztrák sajtó már a választás első napja után egyhangú dicshimnuszot zengett, hogy Magyarország ezekben a választásokban tulnyomó többséggel a magyarországi kvóta felelőlése mellett nyilatkozott. S a mikor az osztrákok ezt az eredményt a legnagyobb meglepődéssel konstataáltak, siettek mindjárt fenyegetőleg hozzátenni, hogy ennek az emelésnek jelentékenynek kell ám lennie, mert holmi csekély emeléssel az osztrák birodalmi gyűlés semmi

A „Pécsi Figyelő“ tárcája.

Alkohol.

— A „Pécsi Figyelő“ eredeti tárcája. —

Imádtalak egyszer, régen; te voltál nagy fájdalomaimban megváltóm, te vontad gyengéd kezekkel elmém körüli a feledés fátyolát.

Vérzett, sajgott a szívem, lelkem a viszaemlékezés viharjából soha napsütötte virasztaló virányra nem talált. Elmém, szívem, keblem, egész énem téged szomjazott, téged, istenadta, könyörületes alkohol!

Azóta, hogy magam is egyik leghivebb hívőd valék, nem fog el az undor és megvetés, ha egy alaposan berugott polgártársal találkozom.

Mindennek a világon van oka, van létjoga.

Ha van alkohol, úgy kell lennie megemésztőnek is. Ha van vas és van éleny, akkor kell rozsdának is lenni. Ha van nő és abban szív, úgy szerelemnek is kell lenni; és ha van több szív, akkor bánatnak is kell lenni!

Ne itéld el azt, ki mint Noe apánk a szőlőmusttól, a leforrt bortól állattá aljasodott, hanem szánd, sajnáld!

Hisz te nem tudod, nem tudod, mi kényszerítette kezébe a kelyhet? Az öröm? a bánat? Mindkettő öl; a nagy bánat is, meg a nagy öröm is!

A terem két egyformán nagy, vagyis szabályosan két részre volt osztva. Az egyik fele táncterem, a másik fele étterem volt.

Pique-nique t adtak a város „firtli“-ei. Molnár Gida nem táncolt, hanem ült a bársonypadon és várta, míg visszahozták a táncosok azt a leányt, kinek udvarolt.

A leányt Szabó Fanni-nak hívták. Nem árulok gyékény alatt, és így megmondom, hogy Molnár Gida nagyon gazdag firma volt, a Szabóék lánya pedig az öreg Szabó Flórián duggazdag ügyvéd egyetlen, de árván maradt leánya.

Azt is megmondom, hogy ezek — hártalanul szerették egymást; de azért nem merték (legalább idáig) egymásnak bevallani.

Hosszu szenvedélyes csárdás után ismét visszahozták a leányt. Pihegett a koble, — hamuszintű haja a homlokán az izzadságtól összezsapzott.

— Hol is bujkál Nándor bácsi, — én nem tudom, hogy ilyen gyámot ki rendelt maga mellé? — dűnyögte Gida fénymázos cipőjével egyet dobantva.

— Terhére vagyok magának? — kérdé csipősen a leány. Fel is ut . . .

— Ne mondja ki Fanni! lássa még tréfából sem szabadna ilyet mondania; hisz én csak attól félek, hogy majd fagyaltot kér, — én pedig biztos hogy hozni fogok, — s aztán tessék, — meglesz a betegség — s talán még annál rosszabb, a . . .

— A halál! csak mondja ki! — a leány ezt szenvedélyesen, égő szemekkel mondta. — Hát olyan nagy baj az? egy anyátlan, apátlan gyereknek legjobb, ha a szülei után iparkodik.

— Kit csak tőrnek, kit senki sem szeret. Gida felugrott székéről; de abban a pillanatban ismét leült.

— Fanni nagysád! ne sértegesse az egész várost, hisz az egész város szereti, — imádja kegyedet.

Nagyszerűen állt Gidának ez a szenvedélyes; — a leány arca valamivel halványabb lett.

— Az egész város!? az sok! Hát ha az fáj neked, hogy az egész város szereti? mi? Gida érezte, tudta, hogy jó nevelésű fiatalembernek most nyilatkozni kellene, — ő nem tette.

A cigány a legujabb valcerbe kezdett, — és Fannit elvitték Gida elül.

Amikor aztán a leány visszakerült Gidához, — kérlette:

— Édes Gida, hozzon egy kis málna fagyaltot.

szin alatt megelégedve nem lesz. Hisz Bánffy-nak oly óriási a mindenre kész többsége, az ellenség pedig oly elenyészően törpe, hogy bármiféle emelésnek komoly parlamenti akadályairól még csak beszélni sem lehet.

Igy beszél az osztrák sajtó s tudja idehaza mindenki, tudja maga Bánffy is, hogy az osztrák sajtó nem fog csalatkozni várakozásában: a kormánypártnak példátlan módon való megnövekedése s az ellenzéknek szétmorzsolása kiütötte a magyar kormány-nak a kezéből az egyetlen fegyvert, a melylyel még a tulhajtott osztrák követelésekkel szemben védekezhetett.

Most már nem hivatkozhatik arra, hogy a parlamentben bármely exorbitans osztrák követelésnek többséget szerezni nem tud, de még arra sem, hogy az ország közvéleményére hatékony heves ellenzéki támadásoknak lesz kitéve; mert jól tudja, hogy az olyan államférfiúnak, aki ily félelmes számbeli erővel rendelkező többségben nem bizik s oly gyenge ellenzék-től fél, annak Bécsben menten utilaput kötnének a talpa alá.

Az ellenzék-re a világ minden parlamentjében nagy és fontos feladatok hárulnak s ezért a parlamentarizmus lényegéből van kiforgatva ott, ahol komoly és számbavehető ellenzék nincs; de kétszeresen fontos szerepe van az ellenzéknek a magyar parlamentben, mert szerencsétlen közjogi helyzetünkben csak az ellenzék ereje az, a melyre kormányunk Ausztriával szemben sikerrel támaszkodhatik.

Semmi-féle nemzeti követelményt kivívni, semmi jogtalan osztrák követelést sikerrel leküzdeni nem képes a magyar kormány máskép, mint utalással az erős közjogi ellenzék-re, amely felülkerekedik, ha a kormány soha a legkisebb vívmánnyal nem térhet haza Bécsből, hanem mindig csak újabb terheket és megaláztatásokat kénytelen többségével az országra diktálni.

Ezt a fegyvert dobta el magától szent-ségtelen kezekkel Bánffy, amikor gyáva

hatalmi erőszakkal és a lelkeket megmételvező büns milliók szétszórásával meghamisította az ország közvéleményének megnyilatkozását; amikor összetörte az ellenséket és légióvá növelte a saját szolgahadát; most már nincs alku az osztrákkal, aki parancsol, a magyar kormány pedig egyszerűen végrehajtja országrengető többségével; most már hiába festi az ördögöt a falra a bécsieknek, mert kinevetnek vele, hisz ő maga törte össze a mumust, a melytől ott még remegni tudtak.

Ez az első eredménye Bánffy nagy diadalának; örüljetez hát neki híres hazafiak.

*** Egy angol ujság a magyar pártokról.** A mikor a költségvetés tárgyalásánál a rendelkezési alap kerül napirendre, a kormány indokolása mindig úgy hangzik, hogy ez az összeg a külföldnek a mi viszonyaink felől való tájékoztatása végett a külföldi sajtóban közzéteendő cikkek díjazására szükséges. A többség mindig meg is szavazza a rendelkezési alapot, de a kormánynak kisebb gondja is nagyobb annál, hogy ezt a külföldi sajtónak irántunk való kedvezőbb hangolásra fordítsa, mert az egész rendelkezési alapot elnyeli a kormányt dicsőítő hazai ísietett sajtó s így történik, hogy nemcsak a nemzetiségek rágalmaszhatnak bennünket a külföldi sajtóban büntetlenül, de egész közjogi helyzetünk, nemzeti aspirációink s pártviszonyaink felől is a legképtelenebb fogalmakkal van eltelve a külföld. Annál örvedetesebb tehát, ha akadnak egyesek, a kik önszetlenül is önként vállalkoznak viszonyainknak a külföld előtt való hü megvilágítására s ezzel a kormány kötelesség mulasztását némileg helyre pótolni iparkodnak. A legnagyobb elismeréssel kell ezért megemlékeznünk Miss Elizabeth A. Bruce, a köztünk megtelepedett angol urnőnek ez irányban kifejtett buzgó tevékenységéről, a ki több nagy angol világlappal állandó összeköttetésben állván, már korábban is több ször ismertette azok közönsége előtt hazai társadalmi és kulturális viszonyainkat, most pedig hogy az általános választások alkalmából a nagy világ figyelme felénk fordult, politikai viszonyaink felől is ísietett tájékoztatni az angol közönséget. A „Stirling

Saturday Observer” című angol ujság október hó 31-iki számában jelent meg Miss A. Bruce-nak egy hosszabb közleménye, a melyben a magyar parlamenti pártviszonyokat Jobst László dr. információi alapján nagy tárgyilagossággal ismerteti, röviden, de világosan jelezve az összes pártoknak politikai programját s megemlékeve az egyes pártok vezérlő férfairól is. Az egész közlemény oly szabatos összeállítás politikai viszonyainknak és hazánk iránt oly sok jóakarattal van eltelve, hogy nemeslelkű szerzőjének többet köszönhetünk a Magyarországról való helyes fogalmak terjesztése körül, mint a kormány egész költséges sajtó-apparátusának.

H i r e k.

Pécs, 1896. november hó 3.

A maróni.

— Az ősz vizitkártyája. —

Tévedni méitőztatik, ha felülve a zöld lombu fák, a felöltötlen emberiség, az időgyártó meteorologia s az enyelgő napsugár csalóka játékanak, azt méitőztatik hinni, hogy még nincs is ősz, csak lesz, vagy legfeljebb most akar lenni.

Hivatalosan, pontosan és visszavonhatatlanul, akár tetszik a zöld fák-nak, a felöltötlen emberiségnek, a meteorológiának s az enyelgő napsugárnak, akár nem, természeti törvény, természeti tény, hogy immár ősz van.

S az a konkrét megdönthetetlen bizonyíték, melynek alapján megesküszöm az őszre, nem a lekoppasztott szőlőhegyek, a színház megnyitott kapui, hanem egy finom, kellemes, messziről érezhető és látható kékes ködfosz-lány, a mi ott csapong tegnapelőtti óta a Jókai-téren esténként a marónis ember ke-mencéje körül.

Igen, a maróni, az öreg marónis ember az ősz hivatalos vizitkártyája, ott teremnek legelső lépte-nyomán az aszfalt mentén, az utcasarkokon. A finom csemege édeskés illata megcsapja az esti korzó nyüzsgő tömegét:

— Ah! az ősz. Itt az ősz!

S a mint a fehér Auer-fényben tolongó esti korzó tarka sokasága mohón szívja be az édes csiklandó illatát a tiroli-maróninak, a sejtelmes lány melankólia a villamfény-nyel

Fánni halaványan halgatja a kedves öreg asszony beszédét.

Tudta, hogy az ő makacssága oka e szerencsétlenségnek; de női büszkesége nem engedte, hogy csak egy szóval érdeklődjék Gida állapota felől, — és nem üzentette meg részvétét Gidának — és nem is kívánt neki mihamarabbi gyógyulást.

Gida felépült; de országos lump lett belőle. A cigánybanda aranyidejét élte. Most Fánni vérző szívvel, de undorral fordult el Gidától, azonban — más fiatal ember udvarlását sem fogadta el, mert teljesen visszavonult a társaságtól.

Egy borongós őszi reggelen Fánni, emeltes lakásuk ablakán letekintett az utcára, éppen arra haladt Gida hintója lassan csigamódra; abban Bauer dr. ült, és ölelve tartotta Gidát, ki holthavány arccal, csukott szemekkel feküdt jobban, mint ült az öreg orvos mellett.

Fánni egy rémséges sikolylyal szökött el az ablaktól és eszeveszetten rohant le a lépcsőn és a távozó kocsit után szaladva, annak kocsisának durván parancsolta, hogy forduljon meg és jöjjen a teherrel az ő lakása elé.

— Fánni kisasszony! az Istenért mit cselekszik? ez a feltűnést keletű viselkedés? — szörnyűködék az öreg orvos.

— Nem hozok! maga biztosan belehalna, — nem hozok.

— Hát akkor majd kérek a pincértől, hadd lássák, hogy vannak olyan urak is, kik a lozagasságot csak elméletileg ismerik.

Gida rákvörös lett.

— Fánni nagysád, ha képes lesz kegyed, határozott kérelmem ellenére, most halálra hevülten — fagyaltot enni, akkor én olyat teszek, amit még nem tettem életemben.

De a leány már felugrott és a terem tuloldalán ülő nagybátyjához tipegve, ahhoz telepedve — kért — és kapott fagyaltot, — mit meg is evett.

Midőn aztán Fánni a fagyalttal végzett, diadalmas tekintettel kereste Gidát; — nem találta, — Gida elment?!

El.

A kassinó földszinti éttermében durrog-tak a pezsgő dugói.

— Soha sem halunk meg! ez volt a jelző.

Csak a malacbanda húzta nekik, — az elite cigány főnt a bálteremben muzsikált

Molnár Gida csak úgy szórta a pénzt, pincért, kocsiat, hordárt — ahányat csak foghatott az éjbeborult utcán a korcsmáros, behozta Gida parancsára; megetette, megittatta, berugatta őket. Ott heverték az üvegtolyosón.

Kis hivatalnokok s egyéb más kaputos halandók ülték asztalát körül.

— Csak hozzon pezsgőt! kaviárt!

A vendéglős hozta.

A cigány húzta.

„Ha nem szeretem, mért nem mondtad régen.“

Világos reggelig folyt az örületes dor-bézolás, melynek láttára még a vendéglős is utalattal fordult el.

Molnár Gida ebbe a kerge muriba belebetegedett komolyan.

Az édes anyjától, ki Szabó Fánniék-hoz járt vizitálni, tudta meg Fánnika, hogy mit cselekedett Gida.

— Aztán szó a mi szó, az öreg Bauer doktor már régen mondta egyszer boldogult férjemnek, hogy vigyázzunk Gidára; mert ha az egyszer erősen meg találna hűni, akkor abból a gyerek soh' sem épül ki; belehal. Azért hát nem is táncol, mert fél engem magamra itt hagyni. Pedig többször mondta már, hogy ő abban a percben, ha én meghalok — agyonlővi magát. Mert, — mondá — ő neki úgy sem nyújt a világ örömet és így csak mások elől elszívja az éltető levegőt. Most már nem tudom, mi találta, hogy ezt a halálhozó dárídót csapta abban a haszontalan vendéglőben.

Bauer doktor azonban azt mondja, hogy most az egyszer még kilábol, mert a szervezete azóta tetemesen megjavult.

telt, izgató hangulat keveréke ömlik el a esés korzón a ott csillog a kipirult leányok, asszonyok, a jókedvű gavallérok szemében.

Valami megkapó, határozatlan érzet, megható bucsuja, siratása a nyárnak, sóhaj a napfény után s' ujjongó üdvözlése a megindult, élveket, mulatságot, szórakozást ígérő mesonak.

Megsiratjuk, sajnáljuk az elvesztett napsugarat, a fényes meleg nyarat — de a másik percben már a kínálkozó élvezetek, szórakozások örömeinek előérzete kapja meg felkünköt s' ürvendező arccal, nevetve üdvözljük a nyirkos estét, az ereszkedő ködöt, a szitáló esőtől csatakos sáros aszfaltot.

A majd bakfi, a „Rajstomb“ vagy a „Musik“-ot lóbalva iskolába menet csak a tánciskoláról, az első csárdásról, az első — „táncos ur“-ról álmodik. A bakfiat az első II. négyes boldog örömei ringatják rózsás álmokba; a nagy lánynak az utolsó, elszánt küzdelem, a vagy—vagy campagne dobogtatja meg szívét; a nyugodt (!) révbé behajósított „boldog“ ok már csak egy pár sima tourra, egy jó csárdásra vágyakoznak. A mamák pedig, nos a mamák megint előlről kezdik a tánciskolánál, hogy újra végig éljék a szezon örömeit minden édes-terhes fásisát.

A maróni illata megcsapja a korzó nyüzsgő sokaságát, az Auer égőkre finom, fátyolos köd ereszkedik — itt az ősz!

A béli-riporter vasaltatni küldi a frakkját — megkezdődött a szezon!

Plutó.

Naptár 1896. november 4-én.

Naptár: szarda nov. 4. — Róm. kath.: Borr. Károly. — Prot.: Károly. — Görög-kel. (okt. 28.) Jakab. — Zsidó: Marcheschwan 28. — Nap két 6 óra 34 perckor; nyugszik 4 óra 20 perckor — Hold két reggel 5 óra 26 perckor; nyugszik délután 3 óra 21 perckor.

Időjárás: hőmérséklet 11-5 Celsius fok meleg; légnyomás 745. — Kihátás: a központi meteorologiai intézet jelzése szerint változó felhőzet, hűvös idő, keleten csapadék várható.

Színház: Gasparone, operett.

Tisztai szemlék a közhadseregbeli tartalékos tisztek részére a Frigyes-laktanyában; a honvédségbeli tartalékos tisztek részére a Fehérvár-laktanyában.

— **(A horvát banné elutazása.)**

Khuen-Héderváry grófné, a horvát bán neje — kinek Pécsen való tartózkodá-

— Nem bánom! azonnal hozzák Gidát hozzánk, vagy nem tudom mit cselekedem!

A kocsis lassan óvatosan megfordult és szüntevő haladt élettelen gazdájával Fanniék házuk elé.

Gida a főispán fiával vívott párbajnak áldozata volt. Soká, élethalál között lebegett. Szegény öreg anyja is mellette volt, ki tanácstalanul, vigasztalan csak imákat morzsol; de Gidának életmentője Isten után az öreg Bauer tudománya, és Fanni önfeláldozó ápolása volt.

Fanni, — a beteg deliriumában hangoztatott, szakgatott zagyva beszédekből — megtudta, hogy mi történt Gida és a főispán fia között.

Nagy mulatságba keveredett a két fiatal ember, és a pezsgő, a cigány annyira felhevítette a fiatal embert, hogy Fanniról illetlen nyilatkozott. Gida felkelt helyéről és a kasszinó hátszolgáját becitáltatta, kinek aztán hangosan, majdnem kiabálva parancsolá:

— Johan! Itt van száz forint, ezt kapja, ha ezt a nagyságos urfit, a főispán pimasz fiát arculcsapja.

Perzé, képzelhető az a riadalom, — de mit mondjam tovább; párbaj lett belőle, és Gida szíve fölött egy golyóval gazdagabb lett.

Zokogott a leány; de szeméből nem jöttek már könnyek, visszaszorította a fájdal-

sáról tegnapi lapunkban megemlékestünk ma a reggeli győzelemmel Pécsről — kis fiával együtt — a pestmegyei Gyömrőre, a bán családi birtokára utazott.

— **(Elhunyt tanító.)** A tegnapi éjjel elhalt Marschal Ferenc szigetkúlvárosi igazgatótanító haláláról a gyászoló család ma a következő jelentést adta ki:

„Aluhítottak szomorú szívvel jelentik forrón szeretett kedves felejthetetlen férj, jó atya, édes testvér, szeretett sógor, illetve rokon Marschal Ferenc igazgató tanító folyóévi november hó 2-án reggel 1 órakor hosszúságú betegség és a halotti szentségek ajtatás felvétele után, életének 46-ik évében történt gyászos elhunytát. A boldogultnak hűlt testmei folyóévi november 3-án délután 3 órakor fognak szigeti-országot 22. számú házában beszenteltetni és onnan a budai külvárosi közsirkertbe örök nyugalomra elhelyeztetni. Az engesztelő szentmise-áldozat az elhunyt lelki üdvéért f. évi november hó 4-én reggel 8 órakor fog a szigeti külvárosi szent-ferencrendi plebánia templomban a Mindenhatónak bemutatni. Pécsen, 1896. november hó 2-án. Áldva legyen emléke! Marschal Ferencné, szül. Papest Mari neje. Marschal Ferenc, Anna, Janka, gyermekei. Marschal János és neje, Stanits Ferencné, szül. Marschal Aloisia és férje. Stanits Ferenc, Papest Antal, testvér, sógor és sógorné.“ Az elhunyt temetése ma délután volt általános részvét mellett; a nagy résztvevő sokaságban ott láttuk az iskolaszék tagjait élükön Aidinger János polgármesterrel, az elhunyt pályatársait, az összes városi tanítókat és tanítónőket.

— **(A néppárti jelölt Bükkdőm.)** Darányi Ferenc dr. bükkdői megtámadtatásáról ottani levelezőnk következőket írja: Darányi Ferenc dr. urnak becses lapjában f. é. nov. 1-én közölt nyilatkozatára vonatkozólag van szerencsém a tek. Szerkesztő urat a száraz tényálláshoz hiven értesíteni, hogy ott az ügyvéd ur ellen semmiféle tüntetés előre inscenirozva nem volt, már

mát, sirását, hogy a könyvek szeméit ne gyengítsék, hisz azokra most nagy szüksége van; ébren kell lennie, nehogy Gida csak egy percig is ápolatlan maradjon.

Künn már nagy hó fektet a kis város utcáin, a beteg szoba ablakain jégvirágok hirdették, hogy mily soká volt beteg szegény Gida.

A kandalló elé tolt karszékben ült a lábadozó. Barátságos meleg terjedt a beteg szobában, melynek csendjét azonban csak a nagy falióra egyhangú ketyegése zavarta meg.

Fanni az ablaknál álló íróasztalon írt. Különbféle könyvekben, jegyzetekben dolgozott; végre felkelt, és midőn egy röpké pillantást vetett még a tükörbe, lassu léptekkel, majdnem félőn lépett a kandalló elé ülő Gidához.

— Tudja-e Gida, hogy maga már három hónap óta van nálunk? Tudja-e, hogy én szorgalmasan ápoltam és Isten után meg Bauer bácsi után csak nekem köszönheti, hogy az élők között van még?

Gida meglepetten tekintett a lányra. Hogyan? ez a leány, kinek nagy műveltségét és finom modorát olyan sokszor csodálta; most az öndicséret csunya ékszerreit rakta magára?

— Igen tudom! és örökre lekötöztetted maradjok bájos és szeretetre méltó nagyságodnak. Még igen gyenge vagyok — hogy méltó

csak azért sem, mert a bükkdőiak feltételezték, hogy valamin dr. Nagy Darányiban is lesz annyi politikaiapintat, hogy Bükkdőm nem tesz meddő kísérletet pártjának híveket toborozni, hol egyetlen egy egypárt — a plebános urat kivéve — mindenki szívvél és lélekkel a Japanszky családhoz ragaszkodik, amint ezt a választó polgárok a szavazási alkalmával megmutatták. Darányi dr. urat az estéként tartani szokott itániára jőve vegyes közönség és a szőlőkészlet arrafelé hasatérő munkások fogadták; hogy a nagy lármára a kastélybeli családok közül is néhányan kifutottak kíváncsiságból, azt az ügyvéd ur rossz néven nem veheti. Minthogy különben is az ügy fenyítő eljárás alatt van, a tárgyalás fogja megmutatni, mennyiben volt jogosult Darányi dr. ur a plebánian szerzett egyoldalú értesítései alapján kortesfogásul felbaasználni azt a vádat, melyet nyilatkozataiban fennhangosan.

— **(Utóhangok.)** A millenniumi közbizalmi és bányászati kongresszus pécsi kirándulásának utóhangjaiképpen ma a városi Tanács két köszönő iratot is kapott. Az egyiket Wiesner Rajmár bányaisgazgató intézte a Tanácshoz, melyben köszönetét fejezi ki a lerándult bányászoknak a város részéről történt szíves vendéglátásáért; a másikat a kongresszus végrehajtó bizottsága küldte a főispánhoz, mint Pécs város fejéhes s abban kéri a főispánt, hogy köszönetét tolmácsolja a városi Tanácsnak s különösen az elszállásolási bizottságnak. E két köszönethez az elszállásoló bizottság is csatlakozik s lapunk útján fejezi ki köszönetét mindazoknak, kik a leránduló bányászoknak szállást ajánlottak fel és őket szíves vendégszeretettel fogadták.

— **(Tisztai szemle.)** Az évenként szokásos tisztai ellenőrzési szemlék Pécsen holnap délelőtt fognak megtartatni; még pedig az összes fegyvernombeli, közös hadseregbeli, Pécsen tartózkodó tartalékos tisztek részére az 52. gyalogezred hadkiegészítő parancsnokságánál a Frigyes laktanyában; kifejezéseket találják forró hálám illő kifejezéséhez.

— Kérem, legelőször is kérem, ne beszéljen ilyen hidegen hozzám, másodszor kérem, én nem elégszem meg frázisokkal, hanem köszönet fejében, méltó díjat várok öntől, Uram! Fanni mosolyogva nézett a beteg halvány arcába.

— Parancsoljon velem, nem lehet oly követelése, amit nem teljesíthetnék és kerüljön az bár elhibázott életembe...

— Csitt! elég volt már az elhibázott életből. Figyeljen tehát, — akar-e kesével megajándékosni, lássa én kérem meg az ön kezét, mert az enyémet nem merte, maga gyávaság symboluma!

— Fanni! igaz ez? nem álom? te az enyém? Istenem, Istenem megöl a boldogság!

— Nem öl meg édes; kérdestem a doktor bácsit, azt mondta, hogy bármily nagy örömet elmondhatok magának.

— Értem akart meghalni, — hát én azt hissem, hogy értem élni talán könnyebb lesz?

— Örökre a tied én édes szerelmem. Az irgalmas, szép leány odahajolt a beteg fölé és csókolgatta a halványarcu beteget. Vajjon siettette-e a gyógyulást?

Tihanyi Károly.

a honvédségi gyalog- és lovascsapatokhoz tartozó tisztek réssére a Fehérvár-laktanyában.

— **(Közigazgatási bizottsági ülés.)** Baranyavármegye közigazgatási bizottsága f. hó 12-én (csütörtökön) a vármegyeházán ülést tart.

— **(Az önkéntes tüzoltó-egyesület köréből.)** A pécsi önkéntes tüzoltó-egyesület a napokban díszes emlékműnyal fogja meglepni id. Ruepprecht Jánost és Rothmüller Károlyt, kiket az egylet tiszteletbeli tagjaiul választott. Ruepprecht János, az egyesületnek fennállása óta egyik legbőkebb mecénása volt s mindenkor meleg érdeklődéssel, fáradhatatlan buzgalommal viseltetett az egylet ügyei iránt. Rothmüller Károly szintén pártfogója az egyletnek s különösen ennek jubileumi ünnepélyének sikeréhez járult fáradhatatlan buzgalommal s az ünnep kiadásainak fedezésére tekintélyes összeget gyűjtött. Kivülök három alapító tagnak, Horváth Dávidnak, Schlauch Imrénnek és Streicher Lajosnak szintén művészi kivitelű díszokmányt ad az egyesület azon alkalomból, hogy nevezettek az egylet alapító tagjai közé léptek.

— **(Elfogott betörők.)** Megirtuk annak idején, hogy miként lopták meg Makk András és Póla József nevű suhancok Dorn Pált, a „Magyar király“ vendéglőnek csaposát. Dorn múlt hó 15-én este eltávozott lakásáról és mire visszatért, szobája ajtaját feltörve, ládáját felfeszítve találta. A ládából mintegy 25 frt értékű ruhanemű hiányzott, melyet a betörők az ablakon vittek ki az utcára s astán eltűntek vele. A betörés elkövetésének gyanuja mindjárt kezdetben a két suhancra irányult, a kiket Dorn Pál segítségül tartott maga mellett. Ezek megleshették, mikor ő hazulról távozott s astán behatoltak a szobába s ott felpakkolván, az ablakon keresztül távoztak, nehogy észrevegye őket. A két betörő folyton bujdosott a rendőri nyomozás elől, míg végre az éjjel Trixler Aladár rendőrbíró elfogta őket. A betörés elkövetését az elfogott jómadarak beismerik, de egyik a másikra igyekszik tolni a bűnt, úgyük át lesz téve a bírósághoz.

— **(Halálosítás.)** Beierlein Béla, volt pécsi segélyszó-egyesületi tiszviselő, utóbb adótiszt, ma délután 34 éves korában meghalt. Temetése holnapután lesz.

— **(Siketnéma intézet Kaposváron.)** Már jó ideje folynak az egyezkedések a kormány és Somogyvármegye közt a siketnéma intézetre nézve. Értesülésünk szerint a kérdés megoldása ma már a várostól függ, a mennyiben a kormány elvállalta, hogy az intézet felszerelésének költségeit, az igazgató és ápoló fizetésének terhet elvállalja, ha a város az intézet számára ideiglenes bérlakást ad, annak fűtéséről és a világításáról gondoskodik. Adna tehát a város egy körülbelül 400 frtos lakást, melynek költségeihez azonban megkapná a vármegye pénztárában kezelt alapítványok 200 frtra rugó kamatait. Tekintettel arra, hogy minden kulturális intézmény előnyére válik a városnak, ezt a csekély áldozatot a siketnéma intézert is meghozhatja, mert a kormány évről-

évre felvess egy összeget kaposvári siketnéma intézetre költségvetésébe, melyből hamarosan összehazaporodik a szükséges költség, egy állandó nagyszabású országos jellegű intézet alapítására.

— **(A székesegyházi orgonista állás.)** Ma a következő sorokat vettük, melyet itt közlünk: A „Pécsi Figyelő“ tek. Szerkesztőségének. Kérem alanti soraim közlésétélét nagyra becsült lapjában. Becses lapjának tegnapi számában megjelent — a székesegyházban orgonista állásra vonatkozó híreire vagyok bátor felszólalni már csak azért is, mert a hirben egy orgonistáról van szó, tehát a nagyközönség tudomást sem szereshet arról, hogy én 8 év óta vagyok már a székesegyház orgonistája és hogy Jaksch Ede kollegám Bukarestbe való távoztása által a székesegyház két orgonista állomását egyike üresedett meg — különben én szolgálati rang, 8 év, sőt a fizetésben az első quinquennium élvezése által a kinevezendő orgonistának előtte vagyok. Kiváló tisztelettel, Simacsek Alajos székesegyházi orgonista.

— **(Bimbóhullás.)** A bus, rideg ősz szakában hunyt el egy fiatal leány, Bartek Aranka, hosszas sorvadás után, élte 18-ik évében. Haláláról a következő gyászjelentést vettük: „Bartek Flórián közalapítványi ellenőr és neje született Nemesberki Zongor Julianna mint szülők, Bartek Gyula mint testvér, úgy maguk valamint a rokonság nevében is fájdalomtól megtört szívvel jelentik szeretett egyetlen leányuk, illetve testvér és rokonnak Bartek Arának életét 18-ik évében, hosszas kínos betegség után folyó 1896. évi november 3-án reggel fél 9 órakor tüdővészben történt elhunytát. A boldogult hült tetemei a róm. kath. anyaszentegyház szertartásai szerint folyó 1896. év november 5-én d. e. 10 órakor fognak örök nyugalomra tétetni, az engesztelő szent mise-áldozat pedig folyó hó 6-án reggel 8 órakor fog a Mindenhatónak bemutatni. Áldás és béke lebegjen a drága halott hamvai felett!“

— **(A fizetési meghagyásokról.)** A 20 frtot meg nem haladó összegekre vonatkozó fizetési meghagyás bélyegmentességét illetőleg a pécsi kereskedelmi és iparkamara a pénzügyminiszteriumnak házzáérkezett körrendelete értelmében ez uton hozza az érdekeltek tudomására, hogy a fizetési meghagyás kiadása iránt szóval előterjesztett kérelem — tekintet nélkül arra, vajjon arról vétetik-e fel jegyzőkönyv vagy sem, — továbbá a szóval előterjesztett kérelemről felvett jegyzőkönyvhöz, valamint az irásban beadott kérvényhez csatolt egyszerű másolatok bélyegmentesek az esetben, ha a kérelem tárgya 30 frtot meg nem halad; a fizetési meghagyástól a tárgy értékéhez képest járó 40 fillérnyi határozati bélyeg azonban minden esetben leróvándó. Ha a fizetési meghagyás ellentmondással támadtatik meg, az ennek folytán keletkezett perben a sommás perekre megállapított bélyegilletékek róvándók le akkor is, ha a fizetési meghagyás tárgya 20 frtot meg nem halad.

— **(Elfogott tolvajbanda.)** Barsi levelezőnk írja: Jó fogást csináltak csendőreink, midőn a már az egész Dunántul

körözött bácskai tolvajbandát éppen akkor csípték nyakon, midőn az ország határán akartak elpárologni. Dusa nevű haramiának beillő híres lókötd vezetőse alatt működött a 75 tagból álló kompánia, mely már egész Somogyot rettegetében tartotta vakmerő lopásaival és betöréseivel. A kedélyes társaság, úgy látszik, megelégette már a Dráván innen a dicsőséget, vagy talán a bőrt féltette és most működése színhelyül Slavoniát választotta, ahol már az első kísérletnél rajtavesztett. A két kocsiából álló szövetkezet észrevétlenül akart odébb állani, midőn csendőreink egyikének gyanus volt a sátoros kocsi, és azt meg is állította. Az egyik, minthogy a lovat gyepőlőszáron ragadta, meg is állott, de biz a másik nekivágatott az országotnak. A csendőrség értesítettvén az esetről, utána indult a megszökött három embernek, kik már ekkor a Dráván túl voltak. A csendőrök Theresienfelden még 2 csendőrt magukhoz véve, kocsin folytatták az üldözést, mely célhoz is vezetett, mert a falu határánál máris utolérték a jómadarakat és azonnal le is tartóztatták őket, minthogy igazolni magukat nem tudták. A három jómadár Babel István, Csónka János és Matus János, kik Barson elfogott társaikkal együtt a verőcei járásbíróság börtönébe kísértettek, hol elmélkedhetnek a horvátországi vendégszeretetről. Holmijuk átkutatása alkalmával több lopott tárgyat, ugymint: uj lőszerszámokat, lópokrócokat, csizmát és többféle betörő szerszámot találtak, melyek egyelőre megőrzés végett a bíróságnak adattak át, ugyszintén a két ló és 3 kocsijuk is.

— **(A katonák kosztja.)** Ujévtől kezdve a honvédeket husadagok helyett konzervekkel készül táplálni a honvédelmi miniszter. Meg kell jegyeznünk, hogy ez az atyai intézkedés semmiféle mozgósítással vagy háborus hirrel nincs összefüggésben. Egészen izolált tény, melynek semmi egyéb célja nincs és nem lehet, minthogy a honvédek ne egyenek hust. Fejérváry alkalmasint gyomorbántalmaktól félti a legénységet s azt véli, hogy a konzervatív hagyományos szellemnek jobban megfelel a konzerv, mint a marhahús. A mészárszágok egész más véleménynyel vannak a dolog felől s a hír hallatára mozgalom indul meg közöttük, melynek célja Fejérváry hustipró rendeletének életbeléptetését megakadályozni. Hogy ők nem platonikusan lelkesednek a katonák élelmezése kérdésében, az reális foglalkozásukból önként folyik, de hogy Weisz Berthold, az uj honatya s régi konzervgyáros más véleményen van e kérdés felől, az reális és konzerv foglalkozásából szintén önként értődik. Sőt aligha rosszul sejtjük, midőn a katonák kosztjának e lefokozásában, Weisz Berthold ur polgári erényeinek jutalmát látjuk. A kormánynak a székelyipar lelkes iparbajnokát, mint konzervgyárost kellett megjutalmazni, Bánffy kezei hosszúak s per mopsz is tudja méltányolni a hazafias erényeket.

— **(A szigetvári választás utó-játéka.)** A szigetvári kerület volt képviselő-jelöltje, Olay Lajos a kaposvári kir. törvénytörvényeséknél bünyenyitő feljelentést tett Biedermann Rezső képviselő ellen megvesztegetés

Duchon választási elnök, Begedi küldöttségi elnök, Kriszt aljárásbíró és Héregi adótárnok ellen hivatalos hatalommal való visszaélés miatt, továbbá Hegyessy János főszolgabíró ellen megvesztegetés és hivatalos hatalommal való visszaélés, Salamon Gyula gyógyszerész ellen megvesztegetés, azonkívül az összes községi jegyzők ellen hivatalos hatalommal való visszaélés és megvesztegetés miatt.

— **(Déli vasut.)** Az esredéves országos kiállítás alkalmából a Déli vasut magyar állomásairól, valamint a barcs-pakráci vasut állomásairól Budapest délvasutra életbeléptetett, különösen mérsékelt menettérti jegyeket még tovább is és pedig es év december hónapjának végeig adatják ki.

— **(Kórházavatás Szegszárdon.)** A szegszárdi Ferenc-kórház új épületének és a benne elhelyezett tolnavármegyei bábaképző intézetnek megnyitása e hó 8-án, vasárnap lesz. A felavatási ünnepre Percel Dezső belügyminiszter is lejön Szegszárdra.

— **(Védőtagjai és az utadó.)** A kereskedelmi miniszter hozzá intézett fölterjesztésre kijelentette, hogy a hadsereg és honvédség tényleges szolgálatában levő tisztek, táborigazvezetők, hadbírák, tudori ranggal bíró katonai orvosok és számvevők kincstári illetménye a kereseti adó alól ki van véve, minélfogva reájuk e javadalmaság után utadó sem vethető ki. Amennyiben azonban egyéb címen egyenes állami adót fizetnének, reájuk az utadó is föltétlenül kirovandó.

— **(A házbér miatt.)** A novemberi költségek sohasem folyhatnak le egy egy csetepaté nélkül, mely a lakó és házigazda között esik meg. Így tegnap este 5 óra tájban is verekedést rögtönzött a felső haviboldogasszony-utcában egy költségek lakó a házigazdájával, melynél még vér is folyt, mert a lakó a szóváltás hevében egy botot kapott fel azzal a gazda fejbőrére folytonossági hiányt okozott. A verekedő lakót a megvert házigazda feljelentette a bíróságnál.

— **(Érdekes ékszerlopás.)** Valóban érdekes az az ékszerlopás, mely ma reggel történt a melynek történetét, egyelőre, a nyomozás titokzatossága miatt, csak a következőkben írhatjuk meg: Egy agglagény uriember lakásán a reggeli tisztogatást végezte a bejárónő. A három szobás lakás előszobájában porolta az ur ruháit, míg az ur maga a legbelső, harmadik szobában, betett ajtó megett végezte a toáletjét. Egyszerre egy elegáns öltözött hölgy lépett az előszobába és beszélni kívánt az urral. A bejárónő megmondta, hogy az ur toáletet csinál, de csak menjen be a nagysága a belső szobába a kóportasson az ur szobájának az ajtaján. A nagysága be is ment, hanem pár perc múlva kijött és azt mondta a bejárónőnek, hogy majd felkeresi az urat később. S aztán elment a mikor, rövid idő múlva, az ur a második szobában kereste arany óráját és két brillánskövű gyűrűjét, az nem volt sehol. Az érdekes ékszerlopás ügyében folyik a nyomozás, de mindez ideig még eredménytelenül.

Pécsi nemzeti színház.

Bérlet 28. sz.

88-ik előadás.

1896. nov. 4-én (szurdán.)

GASPARONE.

Nagy vig operette 3 felvonásban; irták Zell és Gené, fordították Evva Lajos és Bercsik Árpád. Zenéjét szerzette Millicker Károly.

Az előadás kezdete fél 8 órakor.

Művészet, irodalom.

○ **A molnár és gyermeke.** E hagyományos halottak napjai darabot szüfolt karzat és meglehetősen megtelt földszint néste végig. De hiába, profán a mai kor már; a szugori molnárt bizony megmosolyogták, gyakran meg is kacagták a leányának Máriaának sorsa felett nem igen könyeztek. Maga az előadás ép olyan szakgatott volt, mint a milyen a darab, az alig megszámlálható függönyle és felhuzásokkal. A vén szugori Reinhold Kristóf molnár szerepében Bognár János az este ismét tanujelét adta ambiciójának, mert valóban kitűnő alakítást nyújtott. Kapott érte elismerő tapsot bőségesen, még pedig nem a karzat, de a földszint részéről. Maga a darab pedig olyan lévén, hogy a többi szereplő alig érvényesülhetett benne, a többiek el is maradtak Bognár mellett a halvány játék miatt. Angyal Ilka, Mária passzív szerepéből a Bihari Ákos a tehetetlen Ákosból igyekeztek ugyan elfogadható alakot előállítani, de csekély hatással. Ép

azt nem mutatja, hogy nem szeret, de elég az, ha elhanyagol, ha én semmi sem vagyok neki.

És itt keserűen mosolyogva verik fel tőlétől a odalép a tükör elé.

— Pedig szép vagyok. Az irigység se mondhat rólam rosszat. És mégis mégis! . . .

S közelebb lép a tükörhöz és egy nézi büszke szép képmását.

— Fialat vagyok. Szeretni akarok és ő, kit a férjem, elhanyagol! . . .

Elfordul a tükörtől és imét leül a keretvire a megint gondolatokba mélyed. De most nem árulják el az ajkai gondolatait; némák maradnak nehogy titkos dolgot susogjanak ki.

Odakint az utcán már alkonyodni kezd. De azért a mint odalép az ablakhoz és kinyitván kitekint rajta, megismeri az épen az ablak alatt elhaladó Loberreich kapitányt.

A kapitány mosolyogva szalutál fel neki, Fanny pedig mosolyogva fogadja.

És elpirul egészen gömbölyű fehér nyakáig a úgy érzi, hogy a kapitány pillantása tüzet lopott a szívébe, a lelkébe a mind az arcába kergette a vért, mely aztán forrongva fut szét ereiben.

S ott áll az ablaknál akkor, is mikor Loberreich daliás alakja eltűnik az utcaszögleten.

És szinte örömmel veszi tőle a kedves meglepetést, hogy másnap tiszteletét teszi náluk.

— Kötelességemnek tartottam tiszteletemet tenni asszonyom.

Ez egyszerű szavakkal adja okát a látogatásnak

Nemes Ferenc arcán egy isom sem mozdul meg. Nem akarja megérteni a célszatos szavakat a Liána csak örül ennek.

Most már csak Fannynak beszél.

— A kapitány igen kedves gyerek. Különbem nem dicsérem, majd megismeri kegyed, kedvesem.

Valami számítás van a hangjában, a mit azonban legkevésbé vesz észre Nemes Ferenc, a kire pedig jelentősegesen rápillant Liána, hogy e szavakat mondja.

És nemsokára ott vannak a majorkák szalonjában. Együtt van a társaság is a köztük a kapitány.

Fialat, délceg fiu. Szeméből élvsóvár vágy csapódik ki olykor-olykor, arcán pedig állandóan ott ül a hódítás öntudata.

S mikor egy jó órai társalgás után szétmegy a társaság a mind a legközelebbi szombaton Liána estélyén leendő viszontlátásra elbucszuk, Liána nyugodtan konstatálja magában:

— A férj itt van, hogy Margit után leselkedjék. Az asszonyka erős ostromlóra talál a kapitányban. Minden jól megy.

Nemes Ferenc is meg van elégedve az eredménnyel. Nem bosszantja, hogy az ipa nyakára jött Fannyval; így legalább alkalmat nyert Liánához járni és közelébe jutni Szabó Margitnak.

Szinte jókedvűleg kérdezi hát Schnábele Maxot, mikor otthon egyedül van vele:

— Nos, mi szél hajtotta ilyen véletlenül haza, papa?

— Hja, hogy mi szél hajtott, kedves vómuram? Fontos, nagyon fontos.

ilyen jót voltak, de ép ily kevéssé tudtak hatást kelteni Boross, a sűrű, Gyarmathi a korcsmáros és Polgárné, a korcsmárosné sserpében, a mély utóbbi az öreges körömfájás felől egy fiatal — nem is gyerekesen, hanem — gyerekes leányt mutatott be. Végül a Jakab rövid sserpében beérkezett kóristáról csak annyit jegyzünk meg, hogy csendes derűség kísérte szerepét, távozását pedig már hangos kacagás. De hát minek is kóristát magánsserepében mutatni?! (←)

Törvényszék.

§ A meglopott tejesarnak. A pécsi tejszövetkezestől ez év június havában az egyik, Hilc József nevű tejkihordó kocsiára az a gyanu merült fel, hogy rendszeresen lopja a szövetkezet tejét a ast eladván, az így szerzett pénst saját céljaira használja fel. Hilc ugyanis úgy tett, hogy a vasuton érkeztet tejes kannák közül egyet felbontott, abból öt-hat liter tejet kivett s a kannával mégis mint tellet számolt be. Mikor vagy 9 liter tejet ilykép ellopott, akkor a szolgálatból elbocajtották s feljelentették lopás miatt a törvényszéknél. A vizsgálat alapján Hilc József lopás büntette miatt vád alá is helyezett s ellene tegnap délután tartották meg a végtárgyalást. Miután Szigris s Lajos igazgatót, mint panasszost kihallgatták, vádlótat kérdesték meg, a ki azzal védekezett, hogy a vevőknek az összement tej helyett

adott a feltört kannákból csak az a hibája, hogy ezt nem jelentette be. Az egyetlen s kuzenatanával, egy ijedt becsődült csehvel semmiire sem ment a bíróság s mert a vádbevett cselekmény szolgálati viszonyban követtett el, az igazgató vádját visszavonta s így a bíróság a további eljárást az ügyben megszüntette.

Közgazdaság.

□ Az idel. burgonyatermés. A megyéből csaknem mindenönnen kaptunk panaszal teli leveleket, a melyekből az a szomorú tény világlik ki, hogy a már több mint 10 év óta fellépett burgonyapenész (peronospora infestans) az idén nagyon sok kárt okozott; a gazdák alig bírtak valamiképp védekezni a nagyon veszedelmes betegséggel szemben s mint most a burgonya becsődése után kitűnt, a veszteség már a földeken is néhol fölülmulta a 30—60 százalékot. Helyenkint azonban folyton rothad a burgonya, így tehát nagyon kérdéses, miképp fogja a szegény nép (minthogy a káposzta is sok helyen erősen romlik) a telet kihuzni. Pécsvárad levelezőnk is írja, hogy ott is nagyon romlik a burgonya az ismeretes betegségben; a kár néhol 15—20 százalék, de vannak helyek, hol 35—40 százalék is mutatkozik.

□ Állatbetegségek. A földművelésügyi miniszterium által nyilvánosságra hozott kimutatásból kitűnik, hogy a sertésvész által fertőzött községek száma ismét kevesbedett;

197-tel, a veszettség is 168 községben muld el, míg a ragadós száj- és körömfájás tovább is veszedelmesen terjed. A sertésvész ma 1831 községben és kilenc udvarban, a sertés-orbánc 224 községben és 1647 udvarban, a száj és körömfájás pedig 1222 község- és 12786 udvarban, tehát 128 község és 1831 udvarral többet pusztít, mint a múlt héten.

□ Az új tengerinek soronkívüli elszállítása. Az államvasutak igazgatósága a kereskedelmi miniszter engedélye alapján — az előző években követett eljáráshoz képest — az idén is azon intézkedést tette, hogy ha új termései merszelt tengeri, akár szákokban, akár ömlesztett állapotban kerül feladására, a jövő évi február hó utolsó napjáig minden egyéb áru és gabonasszállítmány előtt első sorban rakassék kocsiba és szállíttassék.

TÁVIRATOK.

— **A szentesi mandátum.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Ugron Gábor ma Szentesre utazott; Kosuth Ferenc nem megy le, hanem Szarvasra és Orosházára megy.

— **Munkácsy nem beteg.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Munkácsy betegségről szólnak eresztett hírek alaptalanok. Az öszt és a telet Luxemburgban colpachi kastélyában fogja tölteni a mester és az idén nem is megy Párisba.

— **Vadnay Károly beteg.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A hivatalos

S ezzel büszkén mosolyogva legelteti szemét a férfin.

— Tudja-e, hogy az országgyűlést legközelebb feloszlatták?!

Nemes Ferenc bámulva néz e kérdésre. Mit érdeklí ez őt?

— Persze, a ki idevonul a falura, az nem tud ilyen ujságot, mi?!

Kérdi az öreg, a ki azt hiszi, hogy vele a meglepetés miatt néz rá olyan furcsán.

— Pedig, lássa, jó lenne ezt számon tartani, önnek is. Node nem baj. Itt vagyok még én is s én már szemeltem is ki kerületet, a hol kedves vóm úram mandátumot vállal.

— Én?! . . .

Ugy pattant ki Nemes Ferenc ajkán ez az egyetlen szó, mint a ki a villámütéstől rémült meg.

— Ön? És miért ne? Hiszen végre is csak nem akar mindig gazdálkodni? Szerepelnie kell és én szívesen meghozok bármily áldozatot is erre a célra.

Annak az embernek nyugodtságával mondta ezt az öreg Schnábele Max, a ki tudta, hogy olyannal beszél, a ki sokkal, mindenével tartozik neki.

Nemes Ferenc pedig nem tudott mást tenni, mint kesernyösen nevetett.

— Hahaha! . . . Hát komolyan beszél, kedves papa? . . . Hahaha! . . . No jól van, a hogy maga gondolja.

— De nem úgy van az, Ferenc. Magának is rá kell erre mondania, hogy jól van.

Végre is csak kell valamihez fognunk s ön, a ki

szerreplésre, hirnővre, dicsőségre van hivatva, csak nem akar továbbra is tétlenségre kárhóztatva lenni?!

Nemes Ferenc nem nevetett már, hogy végét szakítsa a társalgásnak, oda nyujtotta a kezét Schnábele Maxnak.

— Jól van hát no. De most már hagyjon magamra, papa, mert ki vagyok fáradva és pihenni szeretnék.

Schnábele Max büszke örömtől sugárzó arccal ránta meg a veje kezét és kiment a szobából.

Nemes Ferenc pedig levágta magát a divánra és nagyokat fujva félig elégett szivarja füstjéből, gondolatokba merült.

De legkevésbbé gondolt arra, a kire gondolnia kellett volna, a feleségére, a ki máskor mindig mellette volt, most pedig nem siet hozzá.

Schnábele Fanny is egyedül van a szobájában. És mert egyedül van, hát szavakban fejezi ki, amit érez, a mit gondol.

— Ez hát a házasság? Összekötése két embernek, a kik közül az egyik szerelemből veszi ugyan magára az ugynevezett rózsaláncokat; de a másik . . . Eh, a másik a pénzért, a jólétért.

Schnábele Fanny felvilágosodott, művelt leány, volt. Nembiába költött rá az apja ezeket, de meg is tanult mindent, amit az életben egy gazdag urinőnek tudnia kell.

— De hát szerettem. És gondoltam, majd megszeret ő is, ha eddig nem szeretett.

Pedig mutatta; mutatta, hogy szeret s most bár

lap szerkesztője, Vadnay Károly betegnek fekszik magyar utcai lakásán.

— **A kiállítás berekesztése.**
(A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Déli 12 órakor a kiállítási körző területén álló zenepavillonban nagy közönség jelenlétében folkerte Schmidt kiállítási igazgató Dániel Ernő minisztert a kiállítás berekesztésére. A miniszter beszédében vázolta a lefolyt hat hónap jelentőségét, kiemelte az alkotók érdemeit és a kiállítást berekesztettnek jelentette ki. Az aktus minden különös ünnepesség nélkül történt. A kiállítást megnyitása óta 2,918.794 fizető napijegyes látogató látogatta, vagyis kétszer annyian, mint 1885-ben.

NYILT-TER+

Legfinomabb

Kárpáti jubturót

kis bödönökben 45—50 krig ajál:

NICK A. K. Pécs,

a bazar udvarban és király-utca 3. sz.

Természetes szépség és egészség a vízben

ÁGNES

forrás. Legjobb asztali és kávéházi. Kitűnő melegítő és az emésztési zavarrak.

Járvány idején megelőző és gyógyászati bizonyított.

Szét-küldése **Édeskuty L.** Budapest.

— Kapható mindenütt. —

Laptulajdonos Felelős szerkesztő
SZAUTTER GUSZTÁV PLEININGER FERENC
 TAIJS JÓZSEF
 kiadó.

Hirdetések.

Photoplastikai. Nemzetközi Panoráma.

Látható: Széchenyi téren a Ribay-kávéház mellett naponta d. u 4 órától este 10 óráig.

Ezen a héten.

Vasárnap és hétfőn, november 1. és 2-án. Páris pompás látképei. E sorozat pillanatnyi felvételeket tartalmaz.

Kedden és szerdán november 3. és 4-én Észak-Amerikai természeti szépségei Kaliforniával és a Nigara zubataggal.

Csütörtök és pénteken november 5. és 6-án Az 1889. évi párisi világkiállítás. az Eiffel-toronygyal. (Pillanatnyi felvétel.)

Szombat és vasárnapon november 7. és 8-án Egyiptom Nubiával. Felette érdekes.

Belépti-díj 19 kr., műsor 1 kr.

Gyermekek és katonák őrmestertől lefelé 10 kr., 7 személyre családjegyek, melyeket nem kell egyszerre használni 1 frt.

„Bohemia”

világhírű verseny harmonikát,

2 karost 4. frt, 3 karost 5. frt, 4 karost 6. frtért állítok. Ezen hermonikának dupla erős 11 ráncos tömlője van, sarkain éresvédőkkel, nyitott, szegezett, nickel klaviatúrával, stb. Mindenk tisztán hangolva és remek orgonaszertű hanggal bír.

40 hangu	2. sz. nagysága	15 1/2 x 33 cmtr.	4 frt,	valdi acél hangu	5 frt.
60	3. "	17 x 34 "	5 "	"	6.50
80	4. "	17 1/2 x 34 1/2 "	6 "	"	8 frt.

Öntanító iskola ingyen, portó, csomagolás és láda 75 kr.
 Hosszú billentyűkkel és gyöngyház lapokkal darabonként 50 krral drágább. —
 Árjegyzék ingyen és bérmentve. — Kézikönyv-utánpótlással, meg nem felelők kicserélhetők.

SCHUSTER C. A.,

harmonika-gyáros, Graslitz, (Böhmen.)

Kathreiner-féle

KNEIPP-MALÁTA-KÁVÉT

oly szivesen iszem

Mindentől kapható - A. k. 25kr.

Mi a Kathreiner-féle Kneipp-maláta-kávé?

Valódi egészségi és családi kávé, mely Kathreiner gyártási módja által a kedvelt valódi kávé ízét nyeri. Eltekintve egyéb előnyeitől, már ez ekből különbözik ezen maláta-kávé minden más hasonló gyártmánytól.

A Kathreiner-féle kávé a legizletesebb, legegészségesebb és legolcsóbb pótkávé. Természetes tiszta gyártmány egész szemekben, miért is felette előnyösen használható, az örölt és szűrt a vevő közönség által nem ellenőrizhető pótkávéval szemben, melyek hatástól vimgálatok tanúsága szerint gyakorta idegen anyagokkal hamisítják.

Előzte csak harmadrészben, később félben adhatják a Kathreiner-kávét a valódi kávéhoz, s így az egészségre megbecsülhetetlen hatása mellett minden háztartásban jelentékeny megtakarítást eszközölhetünk.

A Kathreiner-féle kávét a legelső orvosok ajánlják, s az ugy nyilvános intézetekben, mint családok ezrei körében naponta jónak bizonyul. Sőt magában, azaz valódi kávé hozzáadása nélkül használva, a Kathreiner-féle kávé a legjobb erősítő szer és a legegészségesebb, legkönnyebben megemészthető és egyszerűen a legizletesebb ital.

Lelkiismeretes gazdasszony vagy anya, általában kávéivó, egészsége érdekében perczig se habozzon Kathreiner-féle Kneipp-maláta-kávét használni. Az értéktelen hamisítványokkal szemben, melyekkel ma is csalják a közönséget, a vételnél vigyázni kell a fehér eredeti csomagokon látható névre

Kathreiner!

Vigyázzanak! Saját érdekében ne engedjék magukat rábeszélni! A valódi „Kathreiner” sohasem szabad más csomagolásban, vagy nyitott áruként eladni.

TAIZS JÓZSEF

Pécsett,

Mária-utca 1. szám a királyi tábla átellenében.

Könyvnyomda, könyvkötészet, nyomtatványraktár, papirkereskedés.

Ajánlja a kor igényeinek megfelelő berendezésü

könyvnyomdáját

nagyobb művek, folyóiratok, körlevelek, számlák, falragaszok, meghívók, tánczrendek, hivatalos és gazdasági táblázatok, részvények, alapszabályok, névjegyek, stb. stb. elkészítésére.

könyvkötészete

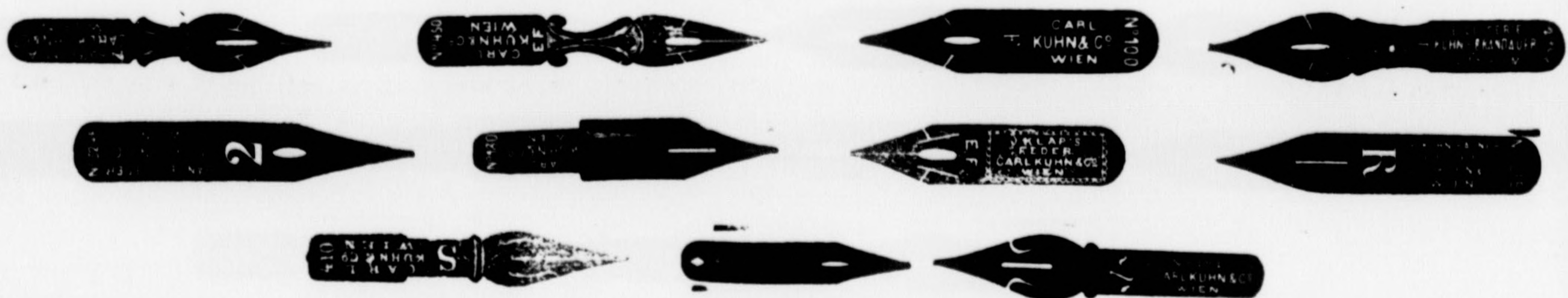
fel van szerelve papirmetsző, sodronyfüző, perforirozó, számozó, aranyozó stb. géppel, melyek segélyével a legegyszerűbbtől a legdiszesebb munkáig minden elkészíthető.

Nyomtatvány raktárából

körjegyzői, papi és ügyvédi nyomtatványok jó papiron olcsó árért kaphatók.

Papirkereskedésében

Kuhn-féle **író-tollak** nagy választékban.

Különféle levélpapírok. (Röntgen-féle sugaraknak ellenálló, kerékpár-jelvényes stb.)

Vidéki megrendelések gyorsan és pontosan eszközöltetnek.